

Pla 75

Títol original: *Plan 75* **Direcció i guió:** Chie Hayakawa **País:** Japó **Durada:** 113 min **Any:** 2022 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Chieko Baisho, Hayato Isomura, Stefanie Arianne, Yumi Kawai, Taka Takao, Hisako Ôkata, Kazuyoshi Kushida, Yûsaku Mori, Yôko Yano, Mari Nakayama, Motomi Makiguchi, Koshirô Asami, Hiroaki Kawatsure **Música:** Rémi Boubal **Fotografia:** Hideho Urata **Distribuïdora:** Adso Films **Estrena a Espanya:** 28/04/2023 **No Recomanada per a menors de 12 anys**
Doblada en català / Versió original en japonès subtitulada en català

SINOPSI

Al Japó el govern considera que, a partir de certa edat, la gent gran és una càrrega inútil per a la societat i implementa el "Pla 75", que proposa als ancians un acompanyament logístic i financer per posar fi a la seva vida. Una dona gran amb pocs mitjans de subsistència, un venedor pragmàtic del "Pla 75" i una jove treballadora filipina s'enfronten a la presa de decisió entre la vida i la mort. (gencat.cat)

CRÍTICA

20/05/2022 - CANES 2022: El primer llargmetratge de Chie Hayakawa, produït pel Japó, França i les Filipines tracta amb elegància i des d'un angle lleugerament futurista el delicat tema de l'eutanàsia

"Sense selecció, sense examen mèdic i sense permís de la família. Com més senzill sigui, millor". Així, doncs, la vida seria estupenda després que el Parlament japonès aprovés una nova llei, si no fos per un programa d'eutanàsia que es presenta com una solució innovadora al problema de l'envelliment de la població. Aquest és el tema de la pel·lícula que s'anticipa (de forma propera, i tan possible i creïble que encaixa fàcilment en l'imaginari contemporani), **Plan 75**, el primer llargmetratge exemplar de **Chie Hayakawa**, descobert al Festival de Canes, en el programa Un Certain Regard.

Als 78 anys, la Michi (la notable i entranyable **Chieko Baisho**) segueix treballant com a cambrera en un hotel. Però més enllà dels seus antics amics, està sola, sense família i immersa en la rutina que la porta cada dia al seu pis, amb les cames cada cop més cansades. Al seu voltant, la gent sospesa els avantatges del nou Pla 75 de l'eutanàsia votat al Parlament i pregonat en anuncis positivistes ("els humans no poden triar el seu naixement, però és una bona idea que puguin triar la seva mort"), però la Michi no està preparada. No obstant això, la societat passarà de llarg, privant-la de la seva feina i esprement-la a poc a poc econòmicament. Amb això, i la mort de la seva millor amiga, decideix unir-se al Pla 75.

El treball del jove Hiromu (**Hayato Isomura**) consisteix a "vendre" aquest mateix programa, registrant-lo i promocionant-lo en un estand instal·lat als menjadors socials per a persones sense llar. Però l'aparició del seu oncle, amb qui la família havia perdut el contacte feia temps, i que s'apunta al Pla 75, dona de cop una dimensió molt més personal a una activitat cronometrada i molt burocratitzada, fins al reprocessament industrial dels ossos de les cremacions. I és precisament al lloc on es realitza l'eutanàsia on la Maria (**Stefanie Arianne**), una emigrant filipina, accepta treballar, acompanyant els inscrits al Pla a través d'un seguiment psicològic telefònic, fins al dia de la mort.

Entrelaçant lliurement les trajectòries d'aquests tres personatges, Chie Hayakawa crea una pel·lícula de gran agudesesa, exposant les diferents facetes del seu (important) subjecte social a través de retrats subtilment dissenyats. El commovedor llargmetratge evita però el sentimentalisme i la cineasta demostra amb elegància els seus nombrosos dots, tant en el pla narratiu (en particular despertant la curiositat durant una intrigant escena inicial "de xoc" i amb el molt bon equilibri de les tres pel·lícules de la seva història) com en el pla d'una posada en escena discretament sofisticada.

Fabien Lemercier – cineuropa.org